

3. LOOMIS ZWEEDSE SPIN IN HET WEB VAN GELDAUTOMATEN

Dat de economie in Europa herstelt, is inmiddels zonneklaar. Nu het consumentenvertrouwen opveert, lijkt het een kwestie van tijd voordat consumenten de portemonnee weer vaker trekken. Het Zweedse Loomis, vooral actief in waarde-transport en beheer van bankautomaten, profiteert daar indirect van. Meer geld in de kassa's van de detailhandel betekent meer werk voor Loomis.

De verwachte economische voorspoed komende tijd moet ervoor zorgen dat de operationele winst de komende twee jaar met 20 procent zal stijgen.

WAAROM AANTREKKELIJK VOLGENS LAKONISHOK?

Koers-winstverhouding (16 keer) en koers-omzetverhouding (1,17 keer)

MOMENTUM
Indicator uit de
technische analyse,

waarbij het verschil gemeten wordt tussen de huidige koers en die van een korte periode geleden. Wanneer de huidige koers hoger is, is het momentum positief.

van het aandeel Loomis zijn niet al te hoog ten opzichte van de concurrentie. Doordat het aandeel ook op niet-waardecriteria – zoals momentum en analistentiment – voldoende scoort, zou ook Loomis in de smaak vallen bij de beleggende wetenschapper Lakonishok.

HOE WAARDEREN ANALISTEN HET AANDEEL?

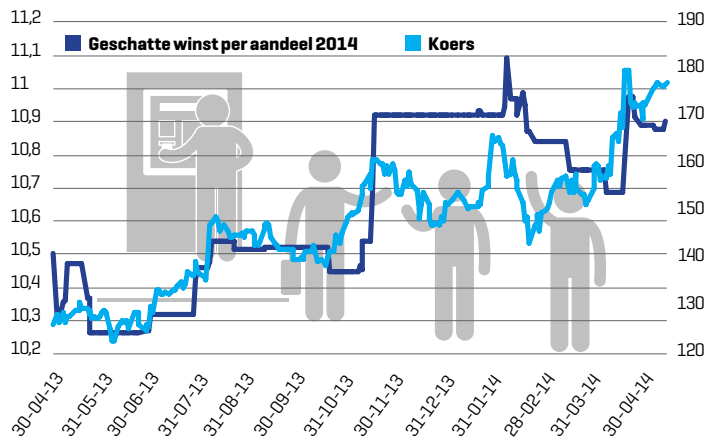
Analisten die Loomis volgen, zijn opvallend verdeeld over de toekomst van het bedrijf. Toch overheerst over de hele linie het optimisme. De Zweedse broker SEB Equities voorziet een koersdaling van circa 175 Zweedse kronen nu naar 150 kronen. Handelsbanken daarentegen ziet het aandeel doorstijgen naar 200 Zweedse kronen. Het gemiddelde koersdoel van door dataleverancier Bloomberg gevraagde analisten is 182,50 Zweedse kronen, niet ver van de huidige koers.

HOE HET AANDEEL TE KOPEN?

Het aandeel Loomis is te koop op de beurs van Stockholm en noteert in Zweedse kronen met ISIN-code SE0002683557.

Koers en verwachting analisten voor Loomis

Analisten opvallend verdeeld over toekomst bedrijf

PLEIDOOI VOOR TWEEDELING

door Paul Frentrop

Een bijkomstigheid van de Tweede Wereldoorlog was dat premier Winston Churchill de gelegenheid kreeg te beslissen hoe het parlamentsgebouw in Londen herbouwd zou worden, nadat het was platgebombardeed. Hij hanteerde twee uitgangspunten. Allereerst moesten er minder stoelen zijn dan parlementariërs. Want bij de meeste zittingen zijn de meeste leden toch afwezig en bij een zaak van groot belang geeft – als iedereen er is – gebrek aan zetels het debat de nodige sfeer.

Ten tweede wilde Churchill niet zo'n halve cirkelvormige opstelling als in Nederland. Hij wilde de twee tegenover elkaar staande rijen behouden. Die opstelling maakt immers in één oogopslag duidelijk wie oppositie is en wie regeringspartij. Dat vele landen nog steeds met bewonderende afgunst kijken naar de kwaliteit van de debatten in het Britse Lagerhuis is mede aan deze architectonische besluiten te danken.

Verre werp ik van mij de suggestie dat ik bevolkingsgroepen tegen elkaar op zou willen zetten, maar in navolging van Churchill wil ik een voorstel doen om de kwaliteit van het publieke debat in Nederland te verhogen. Dan denk ik niet aan een nieuwe indeling van die lelijke vergaderzaal waar sinds 1992 met typisch Nederlands gebrek aan historisch besef de Tweede Kamer samenkomt, omdat die 'beter' zou zijn dan de oude balzaal van Willem V. In het Nederlandse bestel vinden de echte debatten immers niet plaats in het parlement, maar in 'praatprogramma's' op televisie, alwaar gasten en presentatoren rond een soort stamtafel zitten.

Aangezien de grote vraag in de Nederlandse politiek de komende jaren de omvang van de collectieve sector zal betreffen, is mijn voorstel het volgende: verdeel bij al die praatprogramma's de gasten in twee categorieën, die tegenover elkaar plaatsnemen. Aan de ene kant de mensen die hun inkomen verdienen in de collectieve sector. Aan de andere kant de mensen die hun inkomen verdienen in de private sector. Dan is bij ieder debat in één oogopslag duidelijk wie voor eigen parochie preekt en wie voor het algemeen nut.

Hoewel de collectieve sector de helft van de maatschappij omvat, vermoed ik dat als mijn voorstel met terugwerkende kracht zou zijn ingevoerd, 90 procent van de sprekers in 'praatprogramma's' aan de collectieve kant zou zitten en de bankjes voor de marktsector grotendeels leeg zouden blijven. Nu Pauw & Witteman stoppen, is het moment aangebroken om deze onevenwichtigheid recht te zetten en zo de discussie over de inrichting van Nederland op een hoger peil te brengen.